

ALEXANDRI APHRODISIENSIS
NATURALIVM ANNOTATIONVM,
DIFFICVLTVM, ET SOLVTIONVM,
LIBER PRIMVS.

PER QVAE QVIS CONSTITVAT
primam causam secundum Aristotelem.
CAPVT PRIMVM.

SI SVBSTANTIAE omnes sunt corruptibiles, erit omnia corruptibilia: alia enim a substantia separari non possunt: sed non sunt omnia corruptibilia: nec substantiae omnes corruptibiles. non sunt autem omnia corruptibilia, quia impossibile est motum esse corruptibilem, est enim aeternus. si enim genitus esset,

cum omne quod generatur, ab aliquo, & ex aliquo generetur, essent utique & illa, ex quibus motus. Sed siquidem ita se haberet, ut neque quod agit, neque quod patitur, ut illud quidem pati posset, hoc vero agere, indigeret mutatione aliqua iam esset utique; & motus, non autem fieret. Si autem esset aliquid illa impediens, oporteret motum aliquem factum iri, ut hoc quidem agere, illud vero pati, & fieri motum ex ipsis. hoc autem pacto necesse erit, antequam fiat motus esse motum non genitum. atqui motus est in eo quod mouetur: quare & aeternus in eo quod mouetur aeternae, impossibile enim est aliquid aeternum motu moueri, nisi sit aeternum. Nam si quis dicat motum esse aeternum, quia ipsum ex alio in aliud succedat corpus: primum quidem non faciet motum continuum, & unum: motus enim continuus est, cum esse unum id, quod ipso mouetur. in super possibile erit desicere motum, nisi aliquid aliud, quod sit aeternum, ordinata, & terminata, eorum quae mouentur, successiois causa sit, aeternum corpus, quod aeterno tempore moueatur: at qui aeternus, & continuus esse solus motum circularis latio: igitur id, quod eo mouetur esse aeternum. Est quoque hoc inter corpora optimum: aeternum enim non aeternis melius. Id etiam, quod primo omnium motuum mouetur, & anima tum: optimum enim ex corporibus animatum: est enim melius animatum corpus inanimatum: at circulo versatile corpus optimum, quare & animatum: quod enim est omnium corporum optimum, animatum esse: circulo uero versatile corpus huiusmodi est. At uero omne, quod mouetur, ab aliquo ab aliquo. Si uero quod per anima mouetur, omne ab aliquo. Si uero quod per anima mouetur, ex impulsu mouetur: impulsus autem est aliquid desiderio: itaque & si etiam aeternum sit corpus, ex impulsu & desiderio alicuius mouebitur. Si autem est quod ex impulsu, & desiderio mouetur, necesse est aliquid esse, quod desiderans hoc, mouetur aeterno motu, quod & ipsum generum sit & actu: omne enim, quod uim habet mouendi aliquid, actu aliquid existens mouet: & quod semper, & continue mouet, semper idem erit actu, & expers omnino potentiae erit: si enim erit potentia, poterit utique & motus corruptum iri, cum non sit actu quod ipso motu mouebit. Quinetiam illud erit immobile: si enim & hoc mouebit, cum moueatur, indigebit & hoc rursus aliquo alio mouente. Sed si immobile incorporeum: omne enim corpus, quia corpus mobile. erit igitur substantia aliqua aeterna,

simplex, & immobilis, actus existens corporis circulo uer fatilis, aeterni, atque continui motus. Mouebitur autem ab ipso diuinum corpus, eo quod ipsum intelligat, appetatque, & desideret ei simile fieri: omne enim, quod mouetur ab immobili aliquo separato, hoc modo mouetur. Monstratio est per resolutionem: impossibile est. n. primi prin cipii demonstrationem esse: sed opus est, cum a posterioribus, & manifestis incepimus, per conuenientiam cum his, resolutione utentes, illius naturam constituisse. Quod autem forma motiua circularis motus sit primo intelligibilis, & maxime, & primo appetibilis, & maxime ex hoc demonstrari possit. forma est proprie intelligibilis: materia enim cum nullum sit actu entium proportione intelligibilis est, & ut inquit Platio: rationacione: forma uero intelligibilis est, cum sit aliquid actu. formarum quoque magis intelligibilis est, quae est in substantia, quam quae est in aliquo alio, quia & magis, & eorum, quae in substantia, quae maxime simplex, & quae semper est actu: est enim haec maxime intelligibilis, eo quod & maxime sit, cum semper sit actu, & quia sui natura simplex sit: simplex uero maxime intelligibile: quae enim sunt in compositis, tunc sunt intelligibilia, cum intellectus ipsa separauerit ab illis, in quibus sunt, et ueluti simplicia ipsa fecerit: huiusmodi autem est uniuersi motiua substantia: maxime igitur ipsa intelligibilis. Verum & maxime appetibilis. maxime enim sui natura appetibile, quod sui natura maxime bonum: huiusmodi autem haec, in forma enim bonum magis, quam in materia: in eo enim quod ait magis, quam in patiente: & patiens quidem est, quod aliquid potentia est, agens uero, quod actu: & in terminato magis, quam in interminato. in forma itaque bonum magis, quam in materia: & in forma, quae in substantia magis, quam in aliquo alio genere: per hanc enim etiam aliae sunt: & earum quae in substantia, quae maxime existit, & simplex, & expers eius, quod in potentia, bona maxime, huiusmodi autem ostensa est esse prius dicta natura: proprie igitur, & primo appetibilis ipsa est atque intelligibilis.

De colore quaedam. Caput secundum.

COLOREM definiuit Aristoteles, extremum perspicui terminati, quatenus est perspicuum: corporis enim, qua quidem corpus, extremum superficies, qua uero perspicuum color: idcirco & simul est color cum superficie, quoniam enim cuiusque corporis, ut corpus, extremum est superficies: & perspicuum ipsum est corpus: huius quoque qua corpus, extremum est superficies, est autem eius etiam, ut perspicui, extremum color: & simul sunt eius ambo extrema quando quidem extrema non sunt eadem inter se, omne enim corpus in superficie, & cum superficie: non omnis tamen superficies est color: quia nec omne corpus perspicui terminatum, nam perspicui corporis quoddam est terminatum, quoddam uero interminatum. perspicuum ergo interminatum, cuiusmodi sunt aer, & aqua, quemadmodum nec superficiem propriam
Alex. Aphro. Quaeft. A 1 ij